

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 1641

din 20 decembrie 2023

Prin adresa Ministerului Justiției nr. 95/56058/28.11.2023, ministrul justiției a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, propunerea pentru numirea în funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a domnului procuror **POPA REMUS-IULIAN**, în vederea emiterii și comunicării avizului prevăzut de lege.

În fundamentarea propunerii de numire în funcția de conducere anterefertă a magistratului menționat s-a arătat că domnul Popa Remus-Iulian este un procuror cu o solidă carieră și bogată expertiză, fiind recunoscut în mediul profesional; are o viziune articulată, coerentă și creativă asupra viitorului instituției; dispune de o bună capacitate de a valorifica, inclusiv în plan managerial, experiența multilaterală dobândită în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, inclusiv prin identificarea avantajelor utilizării în cadrul urmăririi penale a instrumentelor moderne, de natură tehnică, în combinație cu urmărirea eliminării avantajelor economice derivate din săvârșirea infracțiunilor; este adeptul eficientizării imediate și profunde a structurii, sens în care a identificat direcții concrete de acțiune și are cunoștințe manageriale necesare pentru o abordare completă și complexă a fenomenului infracțional; are un grad ridicat de înțelegere a tendințelor infracționalității și a modurilor și măsurilor de contracarare a acestuia, precum și o abordare modernă a cadrului și instrumentelor necesare pentru efectuarea unei urmăririi penale eficiente, fiind un promotor al digitalizării și al cooperării interinstituționale; a demonstrat profunzimea, diversitatea și autoritatea cunoștințelor privind organizarea, funcționarea, misiunea, activitatea și modul de conducere a Secției, pe care le poate utiliza într-un mod inovativ și pragmatic; îmbină corespunzător experiența și cunoștințele din domeniul urmăririi penale cu cele de management judiciar și conștientizează necesitatea adaptării Secției la continua evoluție a infracționalității, prin utilizarea metodelor și mijloacelor moderne în combaterea infracționalității economico-financiare și în recuperarea produsului

infrațiunii; are abilități de leadership, este un bun comunicator și are aptitudinea de a cultiva relații de încredere în mediul profesional.

Pe baza analizei dosarului de candidatură și a interviului susținut la Ministerul Justiției, plecând de la misiunea Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație, provocările instituției și nevoile de dezvoltare în perspectivă, a fost selectat candidatul propus pentru funcția de procuror-șef al secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație, în persoana domnului Popa Remus-Iulian.

Totodată, în adresa ministrului justiției nr. 95/56058/28.11.2023 s-a arătat că proiectul de management al domnului Popa Remus-Iulian a fost întocmit cu respectarea rigorilor specifice unor documente strategice, iar candidatul a înțeles provocările generate de necesitatea intensificării combaterii fenomenului infracțional.

Prin adresa sus-menționată, s-a mai arătat că domnul procuror Popa Remus-Iulian îndeplinește condițiile prevăzute de art. 144 alin. (1) și (2) și de art. 145 alin. (3) din Legea nr. 303/2022.

În acest sens, adresa Ministerului Justiției este însoțită de actele prevăzute la art. 145 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, respectiv proiectul domnului procuror privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, declarațiile pe proprie răspundere prevăzute de art. 144 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, prin care candidatul a menționat că nu a făcut parte din serviciile de informații și nici nu a colaborat cu acestea și că nu are un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege, adeverința din care reiese că domnul procuror Popa Remus-Iulian îndeplinește condiția de vechime în funcția de procuror sau judecător prevăzută de art. 144 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, curriculum vitae al candidatului, 10 lucrări întocmite de candidat în compartimentele în care și-a desfășurat activitatea în ultimii 5 ani și de ultimul raport de evaluare a activității profesionale a domnului procuror, din care reiese că a obținut calificativul *„Foarte bine”*.

De asemenea, a fost atașată adresa nr. P/3630/23 din 19.10.2023 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, din care rezultă că domnul Popa Remus-Iulian nu are vârsta prevăzută de lege pentru a fi necesară efectuarea verificărilor specifice.

Față de solicitarea ministrului justiției, analizând nota Direcției resurse umane și organizare nr. 4902/2023 și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea nr. 303/2022: *„Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctii acestora, procurorii-șefi de secție ai Parchetului de pe lângă*

Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de procuror sau judecător, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, în același mod. Art. 128 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.

De asemenea, potrivit art. 147 din Legea nr. 303/2022: “(1) Ministrul justiției realizează selecția candidaților și formulează o propunere motivată pentru fiecare dintre funcțiile de conducere. (2) Ministrul justiției înaintează de îndată propunerile motivate de numire pentru fiecare funcție de conducere vacantă, însoțite de toate documentele depuse de către candidații propuși, Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea emiterii avizului. Concomitent cu transmiterea propunerilor către Secția pentru procurori, acestea se aduc și la cunoștința publicului, prin publicarea pe pagina de internet a Ministerului Justiției. (3) În procedura de emiterie a avizului de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dispozițiile art. 168 se aplică în mod corespunzător. Avizul motivat al Consiliului Superior al Magistraturii se emite în termen de cel mult 30 de zile de la primirea solicitării ministrului justiției. Avizul negativ poate fi motivat doar pe baza aspectelor privind cariera procurorului sau a celor privind modul de susținere a interviului în fața Secției pentru procurori. (4) Neemiterea avizului în termenul prevăzut la alin. (3) nu împiedică continuarea procedurii”.

Totodată, art. 147 alin. (3) raportat la art. 168 alin. (2) din Legea nr. 303/2022, “Interviul constă în:

a) susținerea proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere sub următoarele aspecte: prezentarea sintetică a instanței sau a parchetului, respectiv a secției/compartimentului pentru a cărei/căruia conducere candidează; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități, precum și a soluțiilor propuse pentru prevenirea și înlăturarea acestora; propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a secției/compartimentului pentru a cărei/căruia conducere candidează; compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu cel al președintelui instanței/conducătorului parchetului, dacă este cazul;

b) verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, rapiditatea în luarea deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă, capacitatea de adaptare rapidă, capacitatea de relaționare și comunicare;

c) verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care s-a depus candidatura.”

Conform evidențelor direcției de resort, rezultă că funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este vacantă,

fiind ocupată, prin delegare, de domnul procuror Popa Remus-Iulian începând cu data de 23.10.2023, conform Hotărârii Secției pentru procurori nr. 1317/2023.

Din analiza traseului profesional, rezultă că domnul procuror Popa Remus-Iulian are gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal și o vechime în funcția de procuror de 15 ani și o lună.

În perioada 02.10.2008 – 01.07.2010, domnul procuror a avut calitatea de auditor de justiție, iar începând cu data de 01.07.2010, a desfășurat profesia de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București. În perioada 01.09.2012 – 14.01.2013 a fost delegat în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, iar ulterior, în perioada 14.01.2013 – 01.09.2013, a fost delegat în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

În perioada 01.09.2013 – 14.11.2014, a fost delegat în funcția de procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – structura centrală, fiind numit, ulterior, prin Ordinul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în funcția de procuror în cadrul respectivei structuri specializate de parchet, pentru perioada 14.11.2014 – 23.10.2023.

În intervalul 15.01.2016 – 29.06.2016, domnul procuror a fost delegat în funcția de procuror șef al Serviciului judiciar din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – structura centrală, iar ulterior a fost numit în această funcție prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 418/28.06.2016, pentru o perioadă de 3 ani, începând cu data de 29.06.2016.

Din data de 29.06.2019, domnul procuror Popa Remus-Iulian a fost delegat în funcția de procuror șef al Serviciului judiciar din cadrul structurii centrale a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii cu nr. 519/11.06.2019. La data de 28.08.2019, a fost reînvestit în funcția de procuror șef al Serviciului judiciar din cadrul aceleiași structuri specializate de parchet.

Din data de 08.04.2022, domnul procuror a fost numit în calitate de inspector judiciar, funcție pe care a exercitat-o până la data de 16.10.2023, când a fost delegat în funcția de procuror șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, conform Hotărârii Secției pentru procurori nr. 1317/2023.

Adresa sus-menționată a ministrului justiției este însoțită de înscrisurile depuse de către domnul procuror Popa Remus-Iulian la înscrierea în procedura de selecție pentru ocuparea funcției de conducere pentru care a candidat, conform art. 145 alin. (3) din Legea nr. 303/2022, precum și de adresa nr. P/3630/19.10.2023 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor

Securității, care a comunicat, la solicitarea Ministerului Justiției, că datele de identificare ale domnului Popa Remus-Iulian fac dovada faptului că aceasta este născut după data de 22.12.1973, astfel încât nu îi sunt aplicabile prevederile legale referitoare la verificările specifice pe care instituția le întreprinde.

În raport de exigențele necesare desfășurării unei proceduri transparente, prin Hotărârea nr. 1504/29.11.2023, Secția pentru procurori a stabilit calendarul pentru examinarea propunerilor ministrului Justiției conform art. 147 alin. (2) din Legea nr. 303/2022.

În baza calendarului sus-menționat, în ședința Secției pentru procurori din data de 20.12.2023, domnul procuror a susținut interviul prevăzut de art. 147 alin. (3) raportat la art. 168 alin. (2) din Legea nr. 303/2022, ocazie cu care a prezentat aspecte esențiale ale proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de procuror-șef al Secției de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În urma prezentării de către domnul procuror Popa Remus-Iulian a proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere antereferite, Secția pentru procurori constată că acesta a fost structurat în 6 capitole.

În primul capitol sunt conturate aspecte generale privind modalitatea de funcționare a Ministerului Public, fiind creionate aspecte conceptuale precum leadership și management. În acest capitol, cu privire la modalitatea de exercitare a funcției de procuror-șef, este menționat că nu există o teorie de conducere consacrată, aplicabilă activităților specifice de realizare a funcțiilor structurilor de parchet, astfel că, în realizarea obiectivelor și în luarea deciziilor, trebuie să se țină seama de rolul constituțional atribuit Ministerului Public, de imperativul respectării legii și principiilor statului de drept, a drepturilor și libertăților fundamentale, de strategiile de dezvoltare a sistemului judiciar și de planul de acțiune pentru implementarea acestor strategii.

În vederea realizării acestui scop, menținerii unui nivel ridicat de profesionalism și asigurării eficienței și securității activităților desfășurate, este necesară stabilirea unei strategii clare și permanent adaptabile în raport de dinamica amenințărilor, precum și de resurse umane specializate și de dotări logistice, materiale și tehnice corespunzătoare nevoii de a asigura realizarea obiectivelor asumate.

Analizând prezentarea proiectului de management efectuată de domnul procuror Popa Remus-Iulian, raportat, pe de o parte, la aptitudinile manageriale și de comunicare, iar, pe de altă parte, la verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care candidează, Secția pentru procurori a identificat deficiențe grave atât în interiorul proiectului, cât și în modalitatea de prezentare a acestuia. Astfel, se constată că sunt prezentate aspecte teoretice, generale, fără a se încerca și o contextualizare practică, aplicată, a acestora.

Capitolul al II-lea din proiectul de management prezintă structura Secției de urmărire

penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și date statistice privind activitatea acestei Secții.

Capitolul al III-lea, conform titlului, realizează o analiză a elementelor de management specifice procurorului-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Se observă, însă, că în cadrul acestui capitol sunt doar enumerate atribuțiile enunțate în art. 25 alin. 3 din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor, aprobat prin Hotărârea nr. 1106 din 31 august 2023 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, fără a fi realizată contextualizarea *in concreto* a acestor atribuții, iar în ce privește competențele necesare pentru exercitarea acestei funcții, se realizează doar o repartitie a acestor atribuții regulamentare în funcție de anumite criterii catalogate drept valori necesare pentru exercitarea funcției, fără ca demersul să aibă o structură clară și fără a se ajunge la o concluzie.

În cadrul capitolului al IV-lea, este realizată o analiză SWOT a activității funcționale și a mediului organizațional al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, observându-se deficiențe privind încadrarea anumitor aspecte drept puncte tari/oportunități, respectiv puncte slabe/amenințări, domnul procuror dând dovadă că nu stăpânește în mod temeinic conceptele utilizate pentru efectuarea unei analize de această natură. În proiectul de management, candidatul are dificultăți atât în a arăta că înțelege unele vulnerabilități sau oportunități, pe care le enunță sec, cât și în a indica soluții pentru problemele pe care le identifică, respectiv soluții pentru valorificarea oportunităților.

Capitolul al V-lea prezintă strategiile și măsurile prefigurate pentru eficientizarea activității secției de urmărire penală din cadrul parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, focalizându-se pe două direcții principale, anume optimizarea activității manageriale, respectiv creșterea calității actelor de justiție.

Deși acest capitol este cel mai extins din cadrul proiectului de management, se constată că obiectivele propuse sunt doar statuate în mod generic. Cu titlu de exemplu, în ce privește unul dintre obiectivele stabilite pentru optimizarea activității manageriale, anume *Implementarea strategiilor optime privind repartizarea proporțională a cauzelor în cadrul secției*, candidatul reține următoarele:

“O bună organizare a activității secției presupune și un volum de lucru echilibrat între procurori, aspect care trebuie analizat periodic, precum și un grad de ocupare cât mai ridicat al schemei de personal.

De altfel, o bună organizare a activității determină practici consecvente și predictibile care pot avea ca rezultat reducerea volumului de activitate.

Pentru realizarea acestui obiectiv este necesară implicarea procurorului-șef în evaluarea lucrărilor care se înscriu în domeniul de competență al structurii încă de la înregistrare, aspect care ar fi de natură să determine circuite mai rapide în interiorul instituției.

În contextul optimizării activității la nivelul secției și pentru asigurarea unei distribuții echilibrate a volumului de dosare, este necesară și implementarea unui sistem eficient de preluare a dosarelor de la către parchetele cu rang ierarhic inferior.

Pentru a asigura o gestionare eficientă a resurselor și o distribuție echitabilă a dosarelor, este imperativ să se stabilească un mecanism de preluare a cauzelor, bazat pe criterii precise și riguroase. Aceste criterii ar trebui să fie structurate în funcție de natura infracțiunilor, calitatea persoanei care comite infracțiunea sau, eventual, în funcție de anumite categorii de persoane considerate vulnerabile, care ar putea fi văzute ca victime ale infracțiunilor.”

Chiar dacă finalitatea este enunțată în mod elocvent, se constată carențe în ceea ce privește modalitatea de realizare a acesteia. Nu este menționat cum se va urmări demersul bunei organizări a activității care să determine reducerea volumului de activitate, nu se menționează cum se va realiza implicarea procurorului-șef în evaluarea lucrărilor care se înscriu în domeniul de competență al structurii sau cum se va realiza implementarea unui sistem eficient de preluare a dosarelor de la către parchetele cu rang ierarhic inferior.

În capitolul al VI-lea, ce vizează concluziile, este menționat că “(...) planul de management capătă o importanță decisivă. Acesta, prin intermediul măsurilor strategice și direcțiilor pe care le propune, servește nu doar ca un instrument de orientare, ci ca un instrument important în asigurarea atingerii obiectivelor propuse.” Cu toate acestea, deși planul de management surprinde anumite direcții utile pentru îmbunătățirea activității Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acestea sunt păstrate doar la nivel principal, fără a fi propune măsuri concrete în demersul realizării acestora, context în care aceste direcții rămân la stadiul de deziderat cu un caracter teoretic.

Un alt aspect ce denaturează imaginea de ansamblu a proiectului de management este formatarea deficitară, neunitară a acestuia.

După prezentarea proiectului, Secția de procurori a adresat câteva serii de întrebări domnului procuror.

Astfel, Secția pentru procurori reține că, la solicitarea de a menționa dacă se consideră un model demn de urmat pentru procurorii care fac parte din secția pentru care domnul Popa Remus-Iulian si-a depus candidatura, acesta a menționat că “*nu îmi doresc să fie un model de urmat*”. Fiindu-i punctat faptul că această afirmație este contradictorie cu aspectele menționate expres în proiect, domnul procuror a dat dreptate Secției, menționând, însă, că se referea la atribuțiile de coordonare specifice Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, raportându-se la echipă, iar nu la persoană. Domnul procuror menționează că întreaga Secție de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să formeze o echipă ce reprezintă un model de urmat pentru unitățile de parchet din subordine, având o abordare ce denotă lipsa de asumare privind necesitatea acționării din poziția de lider, de coordonator al acestei echipe, condiție necesară având în vedere că acesta candidează pentru funcția de procuror-șef al respectivei Secții. Nu poate fi neglijată necesitatea acționării în echipă a procurorilor în vederea realizării unei urmăriri penale eficiente în cazurile complexe, însă funcțiile de conducere se ocupă de persoane private individual, care trebuie să dea dovadă de abilități specifice și de competențe profesionale proprii care să le confere legitimitate pentru funcția respectivă. Răspunsul oferit de candidat ocolește un răspuns concret la întrebare, atât timp cât, cu certitudine, întrebarea a rezultat din modul în care candidatul a creat, în proiectul său de management, un profil de lider care ar trebui să fie urmat de membrii organizației pe care îi are în coordonare. Motivarea că nu își dorește să fie un model pentru ceilalți intră în contradicție nu doar cu cele arătate în proiect, ci chiar cu motivarea sa de a ocupa funcția pentru care candidează. Acest aspect ridică mari semne de întrebare referitoare la sinceritatea candidatului.

Fiind întrebat dacă anumite aspecte indicate la pagina 15 din proiect drept oportunități, anume - creșterea eficienței recuperării produsului infracțional prin dezvoltarea compartimentului de analiză și investigații financiare; optimizarea procedurilor de instituire și verificare a măsurilor asiguratorii dispuse, cu accent pe respectarea dreptului la proprietate și a dreptului la un proces echitabil, în componenta duratei rezonabile a cauzelor; dezvoltarea unei abordări consecvente în privința rolului și responsabilităților Ministerului Public prin reglementarea unor sectoare esențiale, cu consecința stabilirii ordinii de importanță în investigarea infracțiunilor din domeniile prioritare; optimizarea activității de urmărire penală ca urmare a reorganizării Secției de urmărire penală prin înființarea serviciilor și birourilor specializate, cu efect în creșterea calității actului de justiție și reducerea duratei procedurilor; posibilitatea completării schemei de personal cu procurori specializați - reprezintă chestiuni interne sau externe ale instituției, domnul procuror a menționat că acestea reprezintă chestiuni interne, fiind, așadar, puncte tari, iar nu oportunități.

Legat de analiza SWOT efectuată, din perspectiva a două repere - anume selecția procurorilor și rezultatele obținute în ultimii 5 ani de activitate a structurii pentru care domnul procuror candidează - Secția a solicitat un punct de vedere cu privire la încadrarea drept punct slab sau punct tare a competenței exclusive de efectuare a urmăririi penale în cauzele ce vizează magistrați a Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Domnul procuror Popa Remus-Iulian a menționat că dorește să poată afirma că acest aspect

reprezintă un punct tare, după un an de mandat, evitând să dea un răspuns cu privire la situația prezentă. Acesta a avut o abordare evazivă, neconcludentă, în ceea ce privește conturarea unui răspuns la o întrebare cu un răspuns binar, anume dacă respectivul aspect enunțat de secție reprezintă, la acest moment, un punct tare sau un punct slab, afirmând că *“e inutil să ne mai uităm spre trecut, să vedem ce s-a făcut sau, mai degrabă, ce nu s-a făcut, sau poate că e bine să ne uităm, ca să nu fim consecvenți în același tip de greșeli”*.

Pornind de la afirmația de la pagina 22 din proiect, anume că *“Înființarea Serviciului de anchete speciale în cadrul Secției de urmărire penală este esențială pentru protejarea independenței justiției, fără a crea obstacole nejustificate în investigațiile penale.”*, candidatului i-a fost adresată întrebarea dacă existau obstacole nejustificate în baza competenței anterioare de efectuare a investigațiilor în acest domeniu. Domnul procuror a avut, din nou, o abordare defensivă, menționând că nu va face referire la aceste aspecte și că nu dorește să intre în polemici, afirmând că nu are sens să concentreze discuția asupra a ce s-a întâmplat anterior în acest domeniu, aspect ce denotă deficiențe în identificarea unor probleme ce ar justifica atenție managerială pentru a fi combătute. Un astfel de răspuns, care include ideea că întrebarea ar putea genera o polemică între membrii Secției și candidat generează cadrul pe care acesta din urmă și-a construit posibila interacțiune. Astfel, candidatul părăsește cadrul neutru în interiorul căruia i se adresează întrebările de către membrii comisiei de interviu și în interiorul căruia trebuia să își formuleze răspunsurile adecvate și apreciază că se află într-un cadru propice polemicii, contradictorialității, fapt care este de natură să genereze convingerea Secției că domnul procuror nu înțelege rigorile unui interviu de acest gen.

Raportat la mențiunea existentă la fila 24 din proiect privind necesitatea monitorizării dosarelor aflate în lucru mai mult de 2 ani, respectiv 5 ani, Secția a solicitat lămuriri privind modalitatea prefigurată de efectuare a acestor verificări, pentru a se evita suprapunerile cu monitorizările efectuate de Inspekția Judiciară, care are ca obiectiv permanent astfel de controale. Domnul procuror Popa Remus-Iulian a conturat un răspuns în sensul că aceste activități desfășurate de Inspekția Judiciară au fost implementate în perioada cât a fost director în cadrul acestei instituții, detaliind modalitatea în care se efectuau controalele și monitorizările în cadrul Inspekției, fără a da un răspuns concret privind aspectul esențial al întrebării adresate, anume cum prefigurează că va evita suprapunerile între monitorizările efectuate de Inspekția Judiciară și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, afirmând doar că *“Același lucru vreau să îl aplicăm și aici. E posibil să ne suprapunem competențele”*.

Fiind întrebat despre rezultatele sale anterioare în funcțiile deținute anterior, domnul procuror a menționat că, în perioada cât a deținut funcția de director în cadrul Inspekției Judiciare, au existat rezultate, nu mai bune, dar nici mai slabe decât cele ale antecesorilor sai, fără a da un

răspuns elocvent privind procentul de admisibilitate a acțiunilor disciplinare, menționând că nu sancționarea disciplinară a reprezentat o prioritate, ci mai degrabă monitorizarea activității. Din nou, Secția a apreciat răspunsul ca fiind evaziv, lipsit de convingere, de natură a duce în derizoriu importanța întrebării. Or, una dintre obligațiile comisiei de interviu este de a se convinge nu doar despre aptitudinile manageriale ale candidatului, ci și de aptitudinile acestuia de asumare și de responsabilitate.

Având în vedere experiența profesională a domnului procuror, focalizată în principal pe activitatea judiciară, Secția i-a adresat întrebarea dacă lipsa de experiență în domeniul urmăririi penale poate reprezenta un dezavantaj. Domnul procuror a menționat că există și o oportunitate în această situație, întrucât mare parte din procurorii Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt tineri, dorind să faciliteze, în calitate de lider, valorificarea entuziasmului acestora și conlucrarea cu procurorii cu vechime mai mare. Se observă că domnul procuror și-a conturat răspunsul din perspectiva lipsei de experiență în cadrul Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a multor procurori, fără a da un răspuns satisfăcător la problema principală ce a fundamentat întrebarea, anume dacă lipsa sa de experiență în domeniul urmăririi penale poate reprezenta un impediment, având în vedere faptul că în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a desfășurat activitate preponderent în domeniul judiciar. Domnul procuror și-a conturat răspunsul în baza activităților desfășurate în cadrul structurii specializate, ce a presupus activități specifice sectorului judiciar, prezentând activitățile desfășurate în cadrul Direcției și realizările sale în această funcție pentru a-și fundamenta legitimitatea pentru numirea într-o funcție de conducere pe un domeniu nou pentru acesta, evitând să abordeze problematica experienței sale în domeniul urmăririi penale.

Fiind întrebat cu privire la mențiunile din proiect privind necesitatea ca în cazul utilizării metodelor speciale de supraveghere, pe lângă declarațiile colaboratorului și investigatorilor și procesul-verbal al investigatorului, să existe și alte probe care să le confirme faptele cercetate, fără însă a se face vreo referire la mijloace de probă clasice, precum audierile, rezumând posibilitățile probatorii în cadrul unui proces penal la procedura flagrantului, domnul procuror Popa Remus-Iulian a adus în discuție, fără o legătură directă cu întrebarea adresată, anumite divergențe jurisprudențiale privind standardul probatoriu necesar a fi întrunit pentru dispunerea unei hotărâri de condamnare și nu a prezentat o explicație elocventă cu privire la carența identificată în proiectul de management.

Cu privire la menționarea procedurii inscripționării banilor oferiți și primiți cu privire la infracțiunile de corupție, a fost punctat de către Secție că acest procedeu este depășit, la acest moment fiind realizată valorificarea seriilor bancnotelor, domnul procuror fiind rugat să

explicitizeze acest aspect. Candidatul a avut un răspuns defensiv, menționând că ideea de bază este aceeași, indiferent de terminologia folosită, afirmând că acest concept desuet este preluat dintr-o hotărâre judecătorească, dând dovadă de lipsă de asumare privind o mențiune eronată din proiect.

Având în vedere candidatura domnului procuror pentru cea mai înaltă funcție ce vizează domeniul urmăririi penale din Ministerul Public, în vederea stabilirii legitimității pentru ocuparea acestei funcții, acesta a fost întrebat de către Secție cu privire la numărul de rechizitorii, audieri și alte acte specifice de urmărire penală precum percheziții și cercetări la fața locului efectuate pe parcursul carierei sale. Acesta a abordat, din nou, o atitudine evazivă, afirmând că nu are importanță câte rechizitorii a întocmit, întrucât ceea ce contează pentru funcția vizată sunt competențele de management și leadership, iar indicatori precum numărul de acte întocmite nu reflectă abilitățile pentru ocuparea unei funcții de conducere, dând dovadă de o viziune limitată, bazată de o disociere artificială între exercitarea funcției de conducere și necesitatea evidentă a unei vaste competențe în domeniul coordonat. Candidatul menționează, cu o atitudine ironică, *„Oare este relevant răspunsul la întrebarea pe care mi-ați adresat-o? Eu cred că nu.”* Fiind readresată întrebarea cu privire la date concrete privind numărul de rechizitorii întocmite, domnul Popa Remus-Iulian nu doar că nu a putut oferi un răspuns concret, dar a avut o atitudine agresivă privind prelungirea discuțiilor pe acest subiect. Din nou, dar mai grav decât anterior, candidatul își permite să pună la îndoială utilitatea unei întrebări a intervievatorului, dovedind, prin atitudinea ironic-agresivă că nu înțelege rigorile unui astfel de interviu. Scos din zona sa de confort, reticent la a răspunde sincer și acurat la întrebări, necunoscând sau nedorind să formuleze un astfel de răspuns, încearcă să minimalizeze importanța sau legitimitatea întrebării.

Confruntat cu o întrebare adresată de Secție privind necesitatea efectuării de expertize financiar-contabile în toate dosare de evaziune fiscală, având în vedere și alternativa apelării la inspectorii antifraudă din cadrul parchetelor în faza de urmărire penală, pentru lămurirea unor aspecte de ordin financiar-contabil, domnul procuror Popa Remus-Iulian a afirmat că poate plana un dubiu asupra corectitudinii unui raport de constatare efectuat de inspectorii antifraudă, fiind astfel necesar să se apeleze la expertiză pentru a întruni cerințele de imparțialitate. În ce privește întrebarea subsecventă privind fondurile necesare pentru efectuarea expertizelor, domnul procuror afirmă că Ministerul Public are în mod cert resursele financiare pentru efectuarea respectivelor expertize, dând dovadă de lipsă a unei viziuni pragmatice, de ansamblu asupra neajunsurilor sistemului, adăugând că *„nu e cazul și momentul să purtăm această discuție”*. De altfel, la întrebarea dacă a efectuat sau supravegheat urmărirea penală în cauze având ca obiect infracțiunea de „evaziune fiscală”, candidatul a admis că nu a efectuat astfel de acte vreodată, în cariera sa. Legat de remarca Secției legată de caracterul matematic ce presupune aplicarea unor

procente de impozit, pentru calculul prejudiciului, domnul procuror a avut o manifestare nepotrivită, menționând că acest aspect ar trebui explicat *“unui judecător care tocmai a promovat de la judecătorie și a efectuat cercetare judecătorească în furturi și tâlhării”*, dând dovadă, astfel, de lipsă de tact și de răbdare deficitară în cadrul interviului.

Pus în fața unei întrebări ipotetice privind modalitatea în care ar acționa dacă un procuror din subordinea procurorului-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ar dispune o măsură asiguratorie ce este, ulterior, desființată de instanță, domnul procuror a evitat să dea un răspuns, menționând că se abține, dând, din nou, dovadă de lipsa de asumare a unei poziții concrete, aspect necesar pentru exercitarea funcției pentru care candidează.

Secția constată că domnul procuror nu a dat dovadă de internalizare a abilităților specifice funcției pentru care candidează, prezentând carențe cu privire la rezistența la stres și cu privire la capacitatea de relaționare și comunicare.

Confruntat cu întrebări vizând experiența sa profesională, domnul procuror a dat dovadă de lipsă de capacitate de organizare, dând răspunsuri eliptice, evitând aspectele esențiale din întrebare. În mai multe ocazii, în ce privește întrebări vizând experiența în domeniul urmăririi penale, acesta a virat discuția spre procentul de condamnări avut pe sectorul judiciar și spre activitatea desfășurată în cadrul Inspecției Judiciare, având o abordare evitantă și, pe alocuri, agresivă, privind întrebările adresate.

În ceea ce privește capacitatea de relaționare și comunicare a domnului Popa Remus-Iulian, Secția constată că acesta a încercat în mai multe ocazii să decredibilizeze întrebările adresate sau să conteste însăși utilitatea și relevanța acestora, pentru a evita să dea un răspuns.

Secția pentru procurori constată că atât modul de răspuns la întrebările adresate de către membrii Secției pentru procurori, de multe ori aluziv, ambiguu, ezitant și bazat pe o retorică excesivă, cât și modul de expunere în planul de management a soluțiilor propuse de domnul procuror, în cea mai mare parte, cu un caracter general, denotă o lipsă de viziune cu privire la luarea unor măsuri concrete, viabile, realiste, clare, articulate și adecvate prevenirii și înlăturării deficiențelor identificate.

De asemenea, Secția reține că domnul procuror Popa Remus-Iulian deține o experiență limitată în ceea ce privește desfășurarea activității în sectorul de urmărire penală, acest aspect prezentând o importantă relevanță în contextul în care funcția pentru care candidează nu presupune doar competențe organizatorice, existența unor competențe temeinice în domeniul de activitate al secției pentru care este propus fiind o condiție necesară pentru exercitarea cu profesionalism a funcției. Secția reține că domnul procuror a folosit, de multe ori, în încercarea de argumentare a răspunsului, exemple punctuale din activitatea desfășurată pe sectorul judiciar

sau din activitatea de inspector judiciar, în încercarea de a justifica deținerea unor importante competențe profesionale, evitând să răspundă la întrebările ce vizau expres competențele sale în domeniul de urmărire penală, ceea ce a denaturat substanța mesajului ce se urmărea a fi transmis și a condus la lipsirea acestuia de consistență și a abordat în manieră evazivă întrebări punctuale, dovedind o lipsă de viziune de ansamblu asupra aspectelor puse în discuție și diluând legitimitatea domnului procuror pentru ocuparea funcției vizate.

Concluzia majoritară, după sesiunea de întrebări și răspunsuri, a fost că domnul procuror Popa Remus-Iulian nu are o viziune de ansamblu a activității Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, că nu este în mod real preocupat de cunoașterea realităților existente la toate nivelurile Secției și că nu are experiența necesară în domeniul urmăririi penale care să justifice numirea sa în această funcție, precum și faptul că nu are capacitatea de asumare a unei viziuni manageriale integrative, prin indicarea de soluții concrete, realiste și punctuale. De asemenea, având în vedere că majoritatea răspunsurilor nu au satisfăcut rigorile de claritate și concretețe, candidatul evitând, în numeroase ocazii, să dea un răspuns concis și acurat, dând răspunsuri agresive și enunțând întrebări retorice în loc să ofere un răspuns concret, se poate concluziona că domnul procuror nu are capacitatea de înțelegere și comunicare necesară desfășurării funcției de procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Interviuul candidatului a avut o durată semnificativă, cea mai mare parte din timp fiind dedicată răspunsurilor, timpul lung datorându-se dificultăților candidatului de a sintetiza un răspuns concret la întrebările Secției. De asemenea, candidatul nu a răspuns la unele dintre întrebări, a răspuns parțial la altele și, cel mai des, a pierdut ideea răspunsului printre explicații neesențiale pentru scopul întrebării.

De altfel, domnul procuror pare că nu cunoaște o regulă de bază a interviului – aceea de a asculta înainte de a răspunde. Domnul procuror a avut momente în care a completat frazele interviewerului chiar înainte de finalizarea întrebărilor, combătând ceea ce membrii Secției afirmă, fără a-i lăsa să își încheie argumentele. Acest aspect a fost cel mai pregnant în ultima parte a interviului, când, cerându-i-se să răspundă punctual la câteva întrebări, candidatul nu a rezistat stresului situației, și nu doar că nu a putut oferi un răspuns, dar a dovedit lipsă de tact în gestionarea unor întrebări la care nu dorea să ofere un răspuns. Funcția pentru care domnul procuror candidează este una dintre cele mai relevante din Ministerul Public și ocuparea acesteia necesită calități precum asumare, responsabilitate, clarviziune, răbdare, lucru în echipă. În cursul interviului, candidatul nu a reușit să facă dovada acestor calități. Mai mult, lipsit de rezistență la presiunea specifică, de altfel, a unui astfel de interviu, candidatul nu are nici o problemă în a deveni irreverențios cu membrii Secției, punând sub semnul întrebării modul în care, în situații specifice de stres profesional, va trebui să interacționeze cu procurorii pe care îi coordonează sau

cu conducătorii ierarhici, atunci când nu este de acord cu aceștia.

Având în vedere considerentele de mai sus, în raport de importanța, atribuțiile și exigențele funcției de procuror-șef al Secției de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru procurori va aviza negativ propunerea ministrului justiției de numire în funcția de conducere menționată a domnului procuror Popa Remus-Iulian.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și al art. 147 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (1 vot da, 5 voturi nu);

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Avizează negativ propunerea domnului ministru al justiției de numire în funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a domnului procuror **POPA REMUS – IULIAN**.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Justiției și Direcției resurse umane și organizare.

Data în București, la data de 20 decembrie 2023

Vicepreședinte,
Procuror Daniel Constantin HORODNICEANU

